

Tot el nostre moviment particularista — afirmatiu de la nostra personalitat col·lectiva — mostra aqueixa mancança.

Evident que aquest moviment, segueix una organització natural, un ordre dins el determinisme universal, però a nosaltres ens interessa, no aquest ordre, en el qual som moguts i que està per sobre de la nostra voluntat, sinó l'ordre en la zona en la qual ens movem, en la qual som centre, en la zona en fi, en que és una *realitat* el *lliure albir*.

Aquesta organització — aquest ordre dins l'ordre — en la qual la nostra voluntat, és la força rectora, és la que avui els prohoms de Catalunya volen per la nostra joventut.

Tothom sap els dos defectes capdals de les promocions que han anat — i van encara — formant les files dels lluitadors per les reivindicacions del nostre poble. Les exaltacions fins a límits incommensurables — puerils manta vegada per als que ens observen — i les depressions inexplicables adhuc per a nosaltres mateixos. Des de la Solidaritat fins avui, hem tingut quatre o cinc moments en què el nostre poble ha semblat gairebé una sola persona de tant unànim que era. Els intervals però, potser ens podrien donar la raó del fet que, per Espanya, Catalunya sols existeix quan Catalunya crida.

Perrò bon nombre de les figures més representatives del catalanisme actual, des de la noble figura d'en Raimon d'Abadal fins a Rovira i Virgili — el valent definidor del nostre nacionalisme — i al Dr. Aiguader i Miró, s'han aplegat per donar força moral a aquest agrupament de la nostra joventut, que porta el nom simbòlic de **Palestra**.

Què és **Palestra**? Jo suposo que tots els joves hauran llegit a la premsa nostrada la seva proclama. El que no ho hagi fet no trigarà gaire a conèixer tots els detalls de la seva organització i de la seva finalitat.

Ara sols dic — amb concreció perquè dispo de poc espai — que ço que es persegueix és promoure un moviment en la joventut catalana per al seu propi millorament, en tots els ordres de la seva activitat, per el seu millorament com a futurs homes d'acció.

Aquests joves — ja sumen alguns milers els inscrits — agrupats en aquests moments a l'entorn d'aquesta forta capacitat organitzadora que és en Batista i Roca; es proposen amb el seu optimisme, amb la seva alenada viril, superar els dos defectes suara esmentats i fer per tant que el nostre sentiment d'amor a les nostres particularitats ètniques sigui *sistemàticament tens*.

Això vol una joventut sana de cos i d'esperit, optimista i coratjosa. Una joventut disciplinada i per tant educada en les seves possibilitats combatives.

Ara ja puc dir: volem fer per Catalunya ço que

en quasi tots els irredentismes ha fet la joventut. Hi ha molts exemples d'eficiència. Entre ells, la regeneració del poble suec, la contribució a la lliberació d'Irlanda, Polònia, etc. Les agrupacions dels joves socialistes alemanys, el «pionniers», de la U.R. R.S., i del Japó, mostren la valor — moral i física — que tenen els agrupaments de joves i adhuc de nens quan una forta idealitat els servei. Quina diferència dels agrupaments de joves fets pels governs feixistes o si més no feixitzants! Si això no fos prou hi ha l'exemple fecund dels «sokols», que junt amb homes del tremp d'en Masarik i d'en Benes, ha fet aquest admirable poble de Txeco-eslovàquia.

J. TRAVÉ I MARCH

Barcelona, Abril.



## Vida societària



### TOCS DE BOTZINA

El dia primer de maig es complí el segon mes que fou fundada en nostra ciutat la «Unió de Xòfers i Motoristes de Granollers i sa Comarca».

Aquesta Entitat composta exclusivament per gent que condueix vehicles de benzina, té una finalitat vertaderament humanitària, i és, la de socórrer moral i materialment al company que en compliment del seu deure (moltes vegades un xic carregós per l'excés d'hores de treball), atropella un peató que cap rancor té amb ell, doncs ni tan sols el coneix, però que la llei deixant de banda aqueixos detalls, no admet altre atenuant de què la culpa és del xòfer, essent moltes vegades imprudència del peató, el qual caminant de refiat sense mirar enrera, no veu el cotxe que li segueix el mateix camí i creua el vial en el precís moment que és inevitable l'atropell.

Aleshores és detingut el xòfer; i és quan l'Entitat portada per el seu sentir humanitari, primer, i de companyerisme, després, fa tots els treballs encaminats a socórrer la situació d'aquell company que al sortir de casa, poc creia ell anar a raure en una presó, per un delictes que molts cops no en té la culpa.

Poseu-vos un moment en el cas d'aquest company i penseu en el sofriment moral, no solament d'ell sinó en el de la seva mare, esposa i fills, els quals no veuen altra cosa que aquell ser que ells tant estimen és tancat a una presó.

Capiu també els sofriments d'aqueixos sers al anar a preguntar als veïns, als seus principals, als seus amics, el què pot ocórrer en el seu familiar detingut.

Curareu el vostre estómac prenent **DIGESTONA CHORRO**